27/04/2021

Η Ακολουθία του Νυμφίου στην Παναγία Σουμελά στο Βέρμιο

/ Ιερές Μονές

Τη Μεγάλη Δευτέρα 26 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἡ τόν ἀχώρητον Θεόν ἐν γαστρί χωρήσασα καί χαράν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σέ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε».

Ὑπό τούς θόλους τοῦ περικαλ-λοῦς αὐτοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς **Πανα-γίας τῆς Σουμελιωτίσσης** ψάλαμε ἀπόψε τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμ-φίου καί συμπορευθήκαμε μαζί της, συνοδεύοντας τόν Υἱό της καί Κύριο μας πρός τό δι᾽ ἡμᾶς ἑκούσιο Πάθος του.

Καί καθώς ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας εἶναι γιά ὅλους τούς χρι-στιανούς ἡ ἀσφαλέστερη ὁδη-γός πρός τόν Υἱό της, εἶναι αὐτή τήν ὁποία πρέπει νά ἐμπιστευό-μεθα γιά νά μήν ἀστοχήσουμε στήν πορεία μας καί χάσουμε τόν δρόμο μας, γι᾽ αὐτό καί ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος δέν παραλείπει οὔτε αὐτές τίς ἡμέρες, πού εἶναι ἀφιερωμένες στόν Υἱό της, νά τήν ὑμνεῖ καί νά τήν μεγαλύνει.

Ἔτσι τήν ὑμνήσαμε καί ἐμεῖς ὡς αὐτήν πού χώρεσε στή γαστέρα της τόν ἀχώρητο Θεό καί μέ τή γέν-νησή του ἔφερε τή χαρά στόν κό-σμο, ἔφερε τήν ἴδια χαρά μέ αὐτήν πού σέ λίγες ἡμέρες θά ὁμολογή-σουμε ὅτι ἦλθε καί διά τοῦ Σταυ-ροῦ του, λέγοντας: «ἰδού γάρ ἦλ-θεν διά τοῦ Σταυροῦ χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Ὁ ὕμνος μας ὅμως στήν Παναγία Παρθένο ἔχει ἀπόψε ἕνα ἰδιαίτερο νόημα, καθώς ἡ Ἐκκλησία μας μνη-μονεύει τήν παραβολή τῶν δέ-κα παρθένων, προβάλλοντας τό παράδειγμα τῶν πέντε φρονίμων παρθένων, οἱ ὁποῖες μέ τά ἔργα τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἐλεημοσύνης βρέ-θηκαν ἕτοιμες τήν ὥρα πού ἦλθε ὁ νυμφίος καί εἰσῆλθαν μαζί του στόν νυμφώνα, ὡς παράδειγμα πρός μίμηση, σέ ἀντίθεση μέ τίς πέντε μωρές, οἱ ὁποῖες ἐπανα-παύ-θηκαν σέ μία μόνο ἀρετή τήν ὁποία διέθεταν, δηλαδή τήν παρθενία, καί ἀδια-φό-ρησαν γιά τήν προετοιμασία τους, μέ ἀποτέλεσμα νά βρεθοῦν ἀνέτοιμες καί νά μείνουν ἐκτός τοῦ νυμφῶνος.

Δέν ὑπάρχει καμία ἀπολύτως ἀμφιβολία ὅτι ἡ Παναγία μας ἐκπροσωπεῖ στόν ὑπέρτατο βαθμό τίς φρόνιμες παρθένες, διότι ἀπό τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία εἰσῆλθε στόν ναό τοῦ Θεοῦ καλλιεργοῦσε συστηματικά στήν ψυχή της τίς ἀρετές μέ τή μελέτη τοῦ θείου λόγου, μέ τήν προσευχή καί μέ τήν ἄσκηση, καί προετοιμαζόταν γιά τή μεγάλη ἀποστολή πού ἐπρόκειτο νά ἀναλάβει. Ἡ προσπάθειά της αὐτή εἵλκυε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τήν ἁγίαζε καί τήν χαρίτωνε, ὥστε βρέθηκε ἕτοιμη κατά τήν ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της, καί ὄχι μόνο ἀξιώθηκε νά ὑποδεχθεῖ στά σπλάγ-χνα της τόν Νυμφίο τῆς ψυχῆς της, ἀλλά καί νά γίνει ἡ ἴδια «νυμ-φώνας κεκοσμημένος» γιά τόν ἀχώ-ρητο Θεό, ὁ ὁποῖος λάμπρυνε μέ τήν παρουσία του ἀκόμη περισ-σότερο τή στολή τῆς ψυχῆς της καί τήν κατέστησε «καθαρωτέρα λαμ-πη-δόνων ἡλιακῶν», γιά νά λάμπει ἀπό τή θεία χάρη καί στόν οὐράνιο νυμφώνα, ὅπου χαίρει καί εὐφραί-νεται δίπλα στόν Υἱό της καί Κύριό μας.

Τό εὔγλωττο παράδειγμα τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας Παρθένου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μᾶς διδάσκει ποιός εἶναι ὁ τρόπος γιά νά συγκα-ταριθμηθοῦμε καί ἐμεῖς μετά τῶν φρονίμων παρθένων καί νά ἀξιω-θοῦμε νά εἰσέλθουμε στή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄν σκεφθοῦμε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἦλθε στή γῆ καί σταυρώθηκε, ὅπως θά δοῦμε τόν Χριστό νά σταυ-ρώ-νεται σέ λίγες ἡμέρες, καί ἀναστή-θηκε προκειμένου ἐμεῖς οἱ ἄνθρω-ποι νά ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἀπολαύσουμε τή χαρά τοῦ θείου νυμφῶνος, ἀντιλαμβανόμεθα πό-σο τραγικό εἶναι ἀπό τή δική μας ἀμέλεια, ἀπό τή δική μας ραθυμία, ἀπό τή δική μας ἀδιαφορία νά χάσουμε αὐτή τήν εὐκαιρία καί νά ἀκούσουμε κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως τό «οὐκ οἶδα ὑμᾶς».

Γι᾽ αὐτό θά πρέπει νά ἐντείνουμε τίς προσπάθειές μας καί νά ἀγω-νι-ζόμεθα καθημερινά, προετοιμαζό-μενοι γιά τήν ὥρα πού θά ἔρθει ὁ Νυμφίος, χωρίς νά ἐφησυχάζουμε, πιστεύοντας ὅτι ἔχουμε χρόνο, διότι δέν γνωρίζουμε ποιά θά εἶναι ἡ ὥρα κατά τήν ὁποία θά ἔρθει. Καί ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ παραβολή τῶν δέκα παρθένων, ἡ ὥρα ἐκείνη δέν μᾶς ἐπιτρέπει καί δέν μᾶς ἀρκεῖ γιά νά ἀναπληρώσουμε ὅ,τι δέν κάναμε στή ζωή μας.

Ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγ-μα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἄς προσπαθοῦμε νά καλλιεργοῦμε μέσα μας τίς ἀρετές, μέ τήν προ-σευχή, μέ τή μελέτη, μέ τή νηστεία, μέ τήν ἄσκηση, μέ τή φιλανθρωπία, μέ τή συμμετοχή μας στή λειτουργική καί μυστηρια-κή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀξιο-ποιώντας καί τίς εὐκαιρίες πού μᾶς προσφέρει τίς κατανυκτικές αὐτές ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἀλλά καί τῆς δοκιμασίας πού ὅλοι

ὑφιστάμεθα ἐξαιτίας τῆς πανδη-μίας, γιά νά προετοιμαζόμεθα ὅσο μποροῦμε περισσότερο γιά νά ἑορ-τά-σουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ἀναστημένοι ψυχικά, ἀλλά καί γιά νά εὑρεθοῦμε ἕτοιμοι νά εἰσέλ-θουμε στόν νυμφώνα του, διά πρε-σβειῶν τῆς Κυρίας Θεοτό-κου, τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Σουμελιωτίσσης.